

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

כל שנותיה של שרה שוין לטוב

אינו 'מזיז' לשרה אמנו ואינו משנה אמונה זו לאורך כל שנותיה, ולכן כל שנותיה שוין לטוב, וכדברי ר' יהודה הלוי זצ"ל: "האבות היו מאמינים באמונה שלמה וברי לבב עד אשר אילו מצאתם רעה כל ימיהם לא היתה אמונתם באלקים נחלשת" (כוזרי מאמר שני).

נכון לעכשיו, עם ישראל הוא המשך ישיר לאבות ולאמהות. עברנו אלפי שנים של צרות, ייסורים וסבל, ועדיין יש המון קשיים ומצוקות וסיבוכים, לכלל ולפרט, אבל אמונת האבות והאמהות שהכל עושה ד' יתברך לטוב, ו"סוף טוב כל הכל טוב" - מוטבעת בלב האומה בכללה, ובלב כל יהודי ויהודי. רק צריך לגלות אותה על ידי הליכה בדרכי האבות ולאומרים, עד שיתקיימו במלואם דברי הנביא "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם" (מלאכי ג').

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שני חיי שרה" (בראשית כג, א).

רש"י דורש את התוספת "שני חיי שרה" - ללמדנו שכל שנותיה שוין לטובה. לכאורה היו חייה של שרה אמנו קשים ומסובכים ומלאים סבל וצרות: רוב ימי חייה היתה עקרה. נדדה באוהל ממקום למקום אחרי אברהם אבינו. היו לה סיבוכים עם הגר וישמעאל שהציקו לה וליצחק בנם. נלקחה לבית פרעה ובית אבימלך ובנה יחידה נעקד על ידי אברהם לעולה.

כיצד אפשר לומר שכל חיי שרה היו לטובה?

אלא שלשרה אמנו היתה אמונה גדולה וחזקה. אמונה לא רק במציאות ה', אלא גם הכרה וידיעה ברורה וודאית שכל מה שד' יתברך עושה, הכל לטובה, כדברי רבי עקיבא "לעולם יהא אדם רגיל לומר - כל דעביד רחמנא לטב עביד" (ברכות ס, ב. שו"ע או"ח ס' רלה) - כל מה שפועל הקב"ה, פועל לטובה. כאשר ישנה אמונה גדולה וחזקה, שום דבר

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ם 16:02 ת"א 16:20 חיפה 16:10
מוצאי שבת: י-ם 17:16 ת"א 17:18 חיפה 17:15

ביטויה האמיתי של התפילה

הרב ראובן פיידמן / עמוד 2

400 שקל כסף בקניית מערת המכפלה

הרב אשר בוחבוט / עמוד 3

לכתוב ספר תורה
של חיים

נתן קוטלר / עמוד 6

המקום שממנו (באמת)
הכל התחיל

הרב ליאור לביא / עמוד 4

"זה היה הלם טוטאלי"

המכות הרבות שספג אריאל חן לא הצליחו לשבור את רוחו. זהו סיפורו האישי

אבנר שאקי

לתרומות באתר או בטלפון
meirtv.com *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערוץ ילדים • אולפן גיור

באהבה ובאמונה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?
קוראי 'באהבה ובאמונה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון
לפרטים 026461302
headoffice@emeir.org.il

להוציא הגה. פשוט לא העזתי לומר מילה...
"נו, דבר! אתה בשידור! כולם שומעים!" לחש
ובצ'קה.

דמינתי לרגע איך אנשים בכל העולם עוצרים
מלכת ומפסיקים את מעשיהם לרגע, מטים אוזן
לשמוע את דבריי...

"דבר, בן אדם, אתה כבר לחצת על הכפתור!"
דפקתי פעמים על המיקרופון, כמו שעושים אנשים
חשובים בטרם יתחילו לדבר, ואמרתי בקול דרמטי:
"גברותיי ורבותיי... אני... פה!..." זהו. שום דבר
אחר לא עלה בדעתי לומר. סגרתי את המיקרופון
וברחתי מהמרתף...

בכל פעם שאני נזכר באירוע הזה אני חושב שגם
כשניתנת הזדמנות נדירה וגורלית, מה שיש לאדם
לומר עלול להיות בבחינת מגוון קטן, פרטי ורדוד.
רבים מרגישים שיש רובד עמוק בחייהם, אך הוא
מוסתר בשל ההתרוצצות העכברית של החיים. והנה
באו אנשי הכנסת הגדולה ושחררו אותנו מהקטנות
הזאת, מהבנאליות האפורה ומן האגואיזם החונק!
רק מתוך הנבואה, מתוך התפילה שנכתבה על ידי
אנשי כנסת הגדולה ניתן לבטא באמת את מה שטמון
בתוכנו, בשורש נשמותינו ובמקור הווייתנו.

הם נשמעו כאילו הגיעו מעולם אחר, מהעולם
החופשי... המוזיקה לא הייתה מוכרת, הדיבור היה
בשפות אחרות, רעשי הרקע נשמעו זרים מאוד,
ואני נבהלתי ממש: "מה יהיה אם יתפסו אותנו?
יכולים לעצור את ההורים, להכניס אותם לכלא..."
אבל וובצ'קה הוסיף עוד: "אתה יכול לשדר מכאן
לכל העולם ולומר כל מה שתרצה, כולם ישמעו
אותך".

הבנתי את גודל האחריות הרובצת על
כתפי, שכן באפשרותי לומר עכשיו
את כל האמת לעולם החופשי, וכל
האנושות כולה תקשיב לדבריי! (כך
חווייתי את אותו אירוע מול משדר
הרדיו). נפלה לידי הזדמנות לגלות
סוף-סוף את האמת, אחת ולתמיד, כך
שכולם יבינו מה קורה כאן, ומה המצב
האמיתי של היהודים מאחורי מסך הברזל. ולכן,
ולמרות הסכנה האיזומה, החלטתי למסור את חיי
הצעירים למען מטרה נעלה זו.

"תביא לי את המיקרופון", אמרתי בנחישות.
"הנה, כעת תלחץ על הכפתור ותתחיל בשידור
ישיר", הסביר וובצ'קה.
אבל ברגע האחרון נבהלתי. עמדתי ולא יכולתי

הסכנה בנתינת מקום מרכזי לתפילה ה'ספונטנית',
מהלב, על חשבון המקום המרכזי של תפילת השמונה
עשרה השגרתית של שחרית מנחה וערבית בציונה,
יכולה להיות מודגמת על ידי הסיפור הבא.

כשהייתי בערך בן עשר ניגש אלי חברי, וובצ'קה
פודברסקי, וגילה לי סוד גדול: "אחי בנה משדר
רדיו". שנינו ידענו שהייתה זו עברה פלילית
חמורה מאוד ברוסיה הקומוניסטית. לפי החוק
היה אסור אפילו לשמוע את שידורי הרדיו
המערביים, קל וחומר לשדר לחו"ל
ללא רישיון! השלטונות הסובייטים
פרסמו כלפי חוץ שבברית המועצות
שוררים חופש ביטוי ודמוקרטיה,
ופחדו שהעולם יגלה את הדיכוי ואת
רדיפת היהודים שהתחוללה אז. כל ילד
ידע זאת, ולכן התקשיתי להאמין לחברי.
"אפשר לראות?" שאלתי.
"כן, אבל בסוד".

הגענו לביתו של וובצ'קה, ושם במרתף ביתו ראיתי
מכשירים רבים שהיו מחוברים להם חוטים ומנורות
קטנות, אדומות וירוקות.
"שים אוזניות ותקשיב", אמר החבר.
הרכבתי את האוזניות ומיד שמעתי את הצלילים.

מידות הראי"ה - ביאור למידת חופש - הקדמה

הרב יצחק חי זאגא *

לשחרר מחשבתו בחופש מועיל, שייסע לו להגיע
למדרגות של השגה בחכמת הקודש.

בן חורין באמת

מהסיבה הזו, אף מי שזכה וכבר עוסק בחכמה
הפנימית, צריך כל הזמן להיות עסוק בתשובה, על
מנת שיוכל להיות בן חורין אמיתי, כזה שחופש
המחשבה רק מסייע לו לעלות במעלות הקודש.
כפי שמסיים שם הרב -

על כן צריך כל מתנהל בדרכי ההשגות הבהירות
להיות תמיד עוסק בתשובה, ומזכך את נפשו מכל
סיג, כדי שיוכל להיות בן חורין באמת, ויעלה במעלות
הקודש של אור החכמה העליונה.

* מתוך ספרו מידות הראי"ה, עם ביאור 'צימאון לאל חי' "

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

עדי חיה דיאמנט ע"ה
בת יחזקאל ודפנה

במלאת 18 שנה לפטירתה.

עליה לקברה ביום ראשון כ"ו במרחשון
תשפ"ג (20.11.2022)

16:00 תפילת מנחה בבית העלמין בקרני

שומרון ולאחריה האזכרה.

17:00 התכנסות בביהכ"ס "היכל רפאל"

בגינות שומרון.

17:15 - שיעור מפי הרב צבי אזרחי - ראש

ישיבת מדרשיית נעם

- ניגון יפואי עם עודד ברוכין ויוגן שבתאי

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

צבי בן שמשון בריד ז"ל

נפטר כ"ה חשוון תש"ל

תנצב"ה

המשפחה

חופש דעות בריא

גבול לחופש הדעות

כתב מרן הראי"ה קוק, אגרות הראי"ה חלק א'
אגרת כ' -

טבע הענין מחייב שיש גבול לחופש הדעות, שאם לא
יהי' שום גבול... תמלא הארץ נבלה... למשל שייסיכים
אדם בלבבו שאין שום עול ברציחה הוא ודאי חטא,
שאם ההסכמה הזאת תפריח יהרס קיום העולם, וכן
כיו"ב. ע"כ אנו למדים שיש גבול לחופש הדעות,
אלא הדבר הקשה הוא צמצום הגבול.

לכל הדעות, מוכרח להיות גבול לחופש הדעות.
על זה לא יכולה להיות מחלוקת. הרי לא יעלה על
הדעת, שבשם חופש הדעות, יתירו לאדם להטיף
לרצח. הדבר הקשה הוא לדייק בקביעת הגבול
הנכון, ועל זה הדיון. יעוין שם בדברי הרב, עיון
ופירוט בסוגית אופן קביעת הגבול. אך גבול לחופש
הדעות מוכרח להיות.

חופש למחשבה ולא לתאווה

חופש בריא ומועיל למחשבה, יוכל לבוא רק לאחר
תיקון המידות. כי אם ישחרר האדם את מחשבתו
בעודו שקוע בתאוות, ישרת חופש המחשבה את
מידותיו הרעות, ויהפוך חופש המחשבה לחופש
התאוה. כן כתב הרב, קובץ ב' קט"ז -

אי אפשר לבוא למדרגת הקדושה העליונה כי אם על
ידי מחשבה חפשית לגמרי. ואי אפשר להמחשבה
שתהיה חפשית כי אם אחרי התיקון הגמור של
המעשים והמידות בתשובה גמורה מאהבה. כי כל

שם משמאל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

היה מסיים, שהתווסף אור על האור הקודם. ברכה מצויה בעיסה, היא כמו הברכה שהייתה בלחם הפנים, וממנו בא שובע לעולם וזה הרמז שהיה חם כיום הילקח, שלא התיישן כי הייתה בו ברכה שהחיות שבו שפעה עליו תמיד. כל זה כאמור היה בשרה, שלא נתיישנה אצלה העבודה והכל היה אצלה בכלל ההכנה (למצוה), ולכן הייתה ברכה בעיסה **"והיה המאכל ניסי כמו שהייתה היא בעצמה בעבודת ה' וענן קשור על האהל זוהי השראת השכינה כמו שהיה על המשכן"**.

(בהדרגת חתנים, אני נוהג לומר את הרעיון שהובא כאן, ואני מוסיף כי זה היה גם בבית המקדש ומשחרב המקדש, הוחזרו כל אלה לבית היהודי והאישה מצווה על חלה, נידה והדלקת הנר. חלה מקבילה לנס בלחם הפנים, הדלקת הנר - לנס בנר במעריב, ושמירת טהרת המשפחה מקבילה לענן, מה שמביא את השראת השכינה, כך שהבית שעומד לקום מהוה ממש מקדש מעט).

המעריב עם אותה כמות שמן, היה דולק כל היום כולו, עדות ששכינה שורה בישראל (עיין שבת כב, ב).

בלחם הפנים - היה נס מיוחד. היו אופים אותו ביום שישי, בשבת היו מניחים אותו על שולחן לחם הפנים, בשבת הבאה היו מורידים אותו ומחלקים לכוהנים. ואיך נראה לחם אחרי שמונה ימים? אומרים חז"ל שהוא היה, 'לחם חם כביום הלקחו' כאילו עכשיו יצא מהתנור, והייתה בו ברכה לאוכל אותו. **ענן** - היה על המשכן, והולך את בני ישראל במסעיהם במדבר. שלושה ניסים אלו הם הדברים שנאמרו בשרה, ענן-כנגד הענן במשכן, ברכה בעיסה כנגד לחם הפנים והנר המעריב שדולק בנס כנגד הנר שדלק מערב שבת לערב שבת.

מוסיף השם משמאל, שהנר שדלק מערב שבת לערב שבת באהל שרה, בא לסמל שימי החול לא קלקלו את האור שהשיגו בשבת, אלא כשבאה השבת הבאה, התווסף אור על אור, והיה דומה לנר המעריב שממנו היה מדליק ובו

אוהלי האבות והאימהות כהכנה להשראת השכינה בישראל

"ויביאה יצחק האהלה שרה אימו" מלמד רש"י על פי מדרש רבה, "ונעשית דוגמת שרה אימו.. שכל זמן ששרה קיימת היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה וענן קשור על האהל, ומשמטה (שרה) פסקו, וכשבאה רבקה חזרו". אותם סימני הקדושה שהיו באהל שרה, חזרו בבוא רבקה אל האוהל, וכך ידע יצחק שהיא האישה הראויה לו.

מביא השם משמאל (שנה תרע"ט. עמ' רט) את דברי הרמב"ן בהקדמתו לספר שמות, **"שהאבות היה סוד ה' עלי אהלם, והמשכן שהיה אחר-כך היה דוגמת האבות"**. כבוד ה' שרה על אהלי אבותינו ואמותינו, הם היו מרכבה לשכינה, ובהקמת המשכן התגלתה שוב אותה השראת השכינה שהייתה אצלם.

מבאר השם משמאל, ששלושת הדברים שהיו באוהל שרה היו גם במשכן והיו בהם ניסים. **הנר המעריב במשכן** - היה דולק בדרך נס יותר משאר הנרות, הנרות היו דולקים כל הלילה והנר

הרב אשר בוחבוב

ר"מ במכון מאיר

לאור זאת מסביר ה'שם משמאל' מדוע דווקא לאחר העקדה פונה אברהם להשיג את מערת המכפלה - משום שמי שיכול להיכנס למקום זה הוא מי שמסר את כל תשוקותיו ומאוויו לה' יתברך. ואחרי עשרת הניסיונות שהתנסה אברהם ועמד בכל אחד מהם, הוא מכפיל את עצמו יחד עם בת זוגו למאה. וכן שרה "זממה שדה ותיקחהו" - שכל חייה מסרה עצמה לעבודת ה', שהרי שרה מגיירה את הנשים. והיא הזוכה הראשונה להיקבר במקום הזה. וכנגד ארבעה זוגות שקבורים שם, סכום המקום הוא ארבע מאות שקל כסף.

נראה אפוא שהמספר ארבע מאות מייצג את כל התחנות שהאדם עובר בעולם הזה, והשאלה העיקרית היא במה לבחור - האם הן מצד עפרון שהכול הולך לעפר ולריק או שהוא אוזן בנצח, במידתם של האבות והאימהות שכל תחנות חייהם הם כיסופים להתחבר לה' יתברך ואז הכל מתחבר לפזל אחד גדול "שקריית ארבע היא חברון" לשון חיבור.

ארבע מאות שקל כסף בקניית מערת המכפלה - מה רמוז במספר הזה?

בערב שבת, אך אינו מצליח. "אמר לו [הלל לאותו האיש]: הוי זהיר ברוחך, כך הוא הלל שתאבד על ידו ארבע מאות זוז וארבע מאות זוז - והלל לא יקפיד".²

לעומת זאת, בספרות הנסתר יש רואים את המספר הזה באור חיובי. בזוהר כתוב שאברהם יש לו **'ארבע מאות כיסופים'** למערת המכפלה.³ והמלבי"ם בהסבר למקור הזוהר⁴ מבאר שמערת המכפלה היא כפולה - בית ועלייה - ועניין זה רומז למעבר לעולם העליון. לבני חת נראה שהקבר הוא סוף האדם, ואילו אברהם מראה שלא כך הוא, אלא הקבר הוא רק מעבר. "ואקברה מתי מלפני", כלומר רק לפני זה נראה סוף. "והמערה הזאת היא בקצה השדה שהוא סוף האדם וסוף כלי מעשהו בשדה וכל יגיעו ועמלו", אבל זה סיכום כל תחנות חייו של האדם "רמז לת' עלמין דכסופים שירש לעתיד בשכר עמלו תחת השמש", שמשם תהיה המשכיות לתחיית המתים.

ועל חילוק זה בין הנגלה לנסתר בספרי החסידות יוצרים חיבור. ה'נועם אלימלך' מסביר שעפרון נוקב במספר הזה כי עפרן לשון עפר כגימטריא של שמו כמספר 400 המייצג את העולם הזה. מעפר באת ואל עפר תשוב. העפר כיסוד, מייצג את העצלות בעבודת ה' בחוסר תנועה והתיקון לכך הוא - "נפשי כעפר לכל תהיה", "פתח לבי בתורתך" ועל ידי כך יהפוך זאת להמשך הפסוק: "ובמצוותיך תדרוך נפשי".⁵ משמע שהאדם צריך תמיד להתחדש בעבודתו. לפיכך מביא אברהם ארבע מאות כסף עובר לסוחר, שהם רומזים להתחדשות התמידית של האדם בעבודת ה'.

במכירת מערת המכפלה נוקב עפרון סכום למכירה - ארבע מאות שקל כסף.

המספר הזה חוזר בכמה מקומות בתורה: תחילה בברית בין הבתרים, הקב"ה אומר לאברהם שבניו יהיו בגלות ארבע מאות שנה. לאחר מכן כשעשוי יוצא לקראת יעקב, הוא מגייס ארבע מאות איש עימו. ובספר שמואל מצטרפים אל דוד המלך ארבע מאות איש למלחמתו עם נבל הכרמלי.

מה רמוז במספר ארבע מאות? ה'כלי יקר' חורז יחד את המקומות שבהם מוזכר המספר הזה ומביא שכולם קשורים למידת 'רע עין':

"א) בעפרון שהיה רע עין על כן לקח ארבע מאות שקל כסף.
ב) אצל אחי יוסף שהיה עינם רעה באחיהם יוסף הצדיק ונתקנאו בו עבור כתונת הפסים שעליו על ידי כך נתגלגל הדבר וירדו למצרים והיו **ארבע מאות שנה** בגירות ועיניו ועבודתו.

ג) אצל עשו שרעה עינו באחיו יעקב ונתקנא בו על הברכות אשר ברכו אביו כי על כן אמר יעקב 'ורוח תשימו בין עדר לעדר' כדי למלאות עיניו של אותו רשע על כן בא עשו **וארבע מאות איש עמו**.
ד) נבל הכרמלי היה איש כילי ורע עין כנודע, על כן בא עליו דוד עם **ארבע מאות איש** לשלם לו כמדתו".¹

ואפשר להוסיף שהמספר ארבע מאות מופיע גם בתלמוד הבבלי בהקשר שלילי - במעשה על אותם שני אנשים שהימרו מי יצליח להכעיס את הלל הזקן, שהיה נודע בסבלנותו, ולגרום לו שיקפיד. הם מתעריבים על סכום של ארבע מאות זוז. אחד מהם מנסה להקניט את הלל בשאלות משונות

1. כלי יקר לבראשית כג, טז.
2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א.
3. זוהר - תוספתא כרך א פרשת חיי שרה דף קכג עמוד ב.
4. מלבי"ם תורה אור בראשית פרק כג.
5. מתוך תפילת העמידה.

שליח הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפנה שבועות של עלוני פרשת השבוע
- ופוסטרים בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- וברביות דתיות
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

הקונסיליטור: **ד"ר יוסף ורדי**
יועץ: **ד"ר יוסף ורדי**
אנשי צוות: **ד"ר יוסף ורדי**
לפי הזמנה: **ד"ר יוסף ורדי**
הכנסת אינסטרומנטלית

לפרטים: **0529908518**
0529908518@gmail.com

שלושת הצדדים האלה קיימים! לא צודק ולא נכון שכל אחד יאמר לשני: רק אצלי הכל ואתה רשע גמור. זה לא נכון, זו הפרזה. יש להרבות הדדיות, להבין את הצד הטוב של השני, ולהשפיע מהצד הטוב שלו על השני. א. קודש, נשמה. ב. הערך הלאומי הכללי. ג. יש הרגשות כלליות מוסריות אנושיות המצטרפות ושייכות אל שתי המדרגות הפנימיות המיוחדות. האנחנו שלנו, האנחנו הקיבוצי הלאומי שלנו, כולל את שלושת הצדדים הללו. צריך להשתדל שהביחד שלנו לא יהיה 'ויתרונצ'ר', נגננות ושנאה, חלילה, אלא להיפך, סיוע הדדי והבנה הדדית. מתוך כך יש המשך למעשה, מה אנחנו צריכים לעשות כדי לסדר את סדרי חיינו לאור כל זה ולכיוון כל זה, שיהיה לתועלת ולכרחה, בהשראת סייעתא דשמיא על מהלך ענייני כלל ישראל!

1. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ח עמ' 44-5.

לאומה בכל צדדיה: לאומי, ממלכתי, מדיני וחקלאי. ניתן לומר שהצד הראשון הוא צד הנשמה של ישראל, והצד השני הוא צד הגוף של ישראל. הנשמה צריכה להתגלות בגוף, והגוף הוא הגוף של הנשמה הזאת. הלוואי שנבין זאת יותר ויותר.

יש סוג שלישי של אנשים, יהודים שהתרחקו מאוד מהיהדות, על גבול התבוללות, אך ניצלו מהגזיות. במידה מסוימת זו הצלה לקצת יהדות, אבל כמוכן עד ליהדות שלמה עוד רחוקה הדרך. אצל אותם אנשים משכילים, ישרים וטובים בעצמם, בולטת מאוד נטייה של ישרות אנושית. אם כן, קודם צד הקדושה, הצד הדתי, אחר כך הצד הלאומי המיוחד, ויש עוד אנשים שהיו מאוד ממוקמים בין הגויים, והתעניינותם היא במרחב ובישרות האנושית הכללית. אמנם אצלנו זה לא דבר נפרד, זה נמשך ממקור התורה כולה ומקושר עם כל התורה כולה ועם המוסריות של התורה כולה.

במחנה היהדות שלנו, במחנה האומה ההולכת ומתלקטת ומתקבצת במקום המולדת שלנו, כשמתכלים היטב בעין פקוחה, יש מקום להבחין בשלושה צדדים יסודיים. לדידנו, העיקר היא הקדושה, הנשמה, הפנים. הקדושה מתגלית בלימוד תורה ובקיום תורה, בתלמוד תורה ובקיום מצוות. זה אלף. כל העניין של "בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", מתגלה בעם הבריא, בעם החי בצורה הלאומית השלמה. אחרי שמבינים זאת, יש צורך בהבחנה. יש יהודים שאצלם צד הקדושה חי, בריא וחזק מאוד. הם מרגישים את הערך והגדלות הזאת. כל זה נכון, אמת ויפה מאוד, גם המגמה שלנו היא השלטת התורה בחיי ישראל. אבל איך נגיע לזה? איך תקרה השלטת התורה בישראל? במכות? מכל מקום, המגמה והרצון טובים ויפים מאוד. אם כן, הקודש הוא הצד הראשון. צד שני הוא האידיאליזם הלאומי, מסירות הנפש

מאיפה בחר להתחיל ההיסטוריון הבריטי את ספרו המונומנטלי על היהודים. הרב גורן צ"ל וסודה של חברון.

המקום שממנו (באמת) הכל התחיל

על הקרקע. זכות שהיא גם חובה וייעוד. בדור האחרון היה אולי אדם אחד ומיוחד שביטא יותר מכל אחד אחר את התמצית הזאת המשתקפת בחברון. אדם שבאישיותו החד-פעמית שילב ספרא וסייפא, עז וגבורה, נחישות ואמונה בצדקת הדרך. אמונה בעם ישראל ואמונה בייעוד שהוא נושא בסוד קיומו הנצחי. לא פלא הוא שהאדם הזה היה גם מי שזכה להיות היהודי הראשון שנכנס למערת המכפלה לאחר כאלף שנים בהן לא הורשה יהודי להיכנס אליה. כוונתנו כמוכן לרב שלמה גורן צ"ל, שאנו מציינים השבוע 28 שנים לפטירתו (כ"ד חשוון התשנ"ה). וכך תיאר בספרו האוטוביוגרפי 'בעוז ותעצומות' (בעריכת אבי רט): "נכנסנו למערה ותקעתי בשופר. לקחתי את ספר התורה וקראתי את פרשת 'חיי שרה', שם מסופר כיצד אברהם אבינו קנה את מערת המכפלה מבני חת. השעה היתה שעת בוקר מוקדמת, ואנו זכינו להתפלל שם. זו היתה הפעם הראשונה אחרי אלפי שנים שבה יהודי נמצא בתוך המערה". בהמשך מתאר כיצד הכתיב כתב כניעה לראש עיריית חברון עלי ג'אברי. "אתה תכתוב מה שאני אגיד לך, מילה במילה: 'אני, ראש העיר עלי ג'אברי, בשמי ובשם חברי העירייה ובשם כל תושבי חברון, נכנע ללא כל תנאי למפקד של צבא הגנה לישראל הממונה על העיר, ומתחייב לקבל את כל הפקודות שאקבל מגורמים מוסמכים של צה"ל, בלי לערער ובלי להסס, ולמלא אותן". הרב גורן ידע את סודה של חברון ואת סוד נצחיותו של העם היהודי. ראוי שהממשלה החדשה שהושבעה השבוע תזכיר לעצמה את אותם שורשים עמוקים ותשאב מהם את כוחה.

באריכות את ההיסטוריה של העיר חברון: "ב-1967, כשחייילי צה"ל נכנסו לחברון במהלך מלחמת ששת הימים, היה זה אחרי דור שלם שבו לא התגורר בעיר אף לא יהודי אחד. אך ב-1970 הוקמה מחדש בעיר התיישבות צנועה. למרות חששות רבים ואי-ודאות, היא פרחה ושגשגה.

כך שהיום, כשהיסטוריון מגיע לבקר בחברון, הוא שואל את עצמו: היכן כל העמים הללו ששלטו פעם במקום? היכן הכנענים? היכן האדומים? היכן ההלניסטים הקדומים והרומאים, הביזנטים, הפרנקים, הממלוכים והעות'מאנים? הם התפוגגו בענן הזמן, נעלמו לבלי שוב. אבל היהודים עדיין בחברון". וכך חתם את דבריו: "מה שתופס יותר מכל את תשומת הלב של הקורא, מה שנותר במחשבותיו, הן המילים הנוגעות ללב שבהן פותח אברהם את העסקה: 'גֵר וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם... ואז, בסיום העסקה, ההדגשה החוזרת כי 'יָקָם הַשֵּׂדֶה וְהַקְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאֶבְרָהָם... מִיַּד הַמְּקוֹמִיִּים (בראשית כ"ג, כ). זהו האירוע האמיתי הראשון בהיסטוריה היהודית - והוא מציג לראווה את הדו-משמעויות ואת המתיחויות של העם".

האיש והמערה

את אותו המתח, עליו כתב ג'ונסון, זיקק בתמציתיות רשי' בדבריו על המילים 'גֵר וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם': "אם תרצו הריני גר ואם לאו אהיה תושב ואטלנה מן הדין שאמר לו הקב"ה לזרעך אתן את הארץ הזאת". כלומר, שתי אפשרויות עומדות לפני העם המבקש לגאול את ארצו - קניין כספי, המבסס את שליטתו בקרקע בהדרגה, קמעה קמעה. "עוד דונם ועוד עז". השיטה השניה היא על ידי כיבוש בשדה הקרב. שתי הדרכים מחייבות עם חזק בעל יכולות ואמצעים - כלכליים וצבאיים. אך יותר מכל - עם המאמין בזכותו

"היהודים לא היו רק חדשנים. הם היו גם התגלמות עילאית של מצבו של האדם. נדמה כאילו כל הדילמות הבלתי-נמנעות של האדם מתגלמות בהם בצורה מוגברת וצלולה". המילים הללו נכתבו על ידי פול ג'ונסון, היסטוריון וסופר בריטי (ליד התרפ"ו, 1926). את הדברים פרסם בספרו המונומנטלי 'היסטוריה של היהודים - כיצד שינו את העולם הגאונות והיצירתיות של עם קטן', שראה אור לפני למעלה משלושים שנה וזכה ממש לאחרונה למהדורה עברית בחסות הוצאת 'שיבולת'. לדבריו, "שום עם לא היה נחוש יותר מן היהודים באמונתו שלהיסטוריה ולאנושות יש ייעוד... ללא היהודים היה העולם הזה מקום ריק בהרבה". אילו הייתם צריכים להשיב על השאלה באיזו עיר יפתח מחבר ספר לא יהודי את תיאור ההיסטוריה של העם היהודי, מה הייתם משיבים? התשובה של פול ג'ונסון חד משמעית - חברון! בהקדמה למהדורה העברית של הספר, כתב רה"מ בנימין נתניהו את הדברים הבאים: "המחבר בחר לפתוח את ספרו, ולא בכדי, בחברון. התנ"ך מעיד שבעיר זו רכש אברהם אבינו בכסף מלא, את מערת המכפלה וסביבתה מידיהם של בני חת. שם נקברו האבות והאימהות, שם נוסדה מלכות בית דוד, ולשם הגיעו יהודים בכל הדורות - גם תחת שלטון זרים - לשאוב כוחות נוכח צרות הגלות. הקשר האמיץ שלנו לחברון, בדומה לקשר שלנו לירושלים, לא פסק ולא חדל. הוא התבטא בהתיישבות זמנית וקבועה, במסעות של עולי רגל ובכיסופי מתפללים. האבנים החסונות של המבנה המתנוסס מעל המערה מאז ימי הבית השני מסמלות את כוח העמידה היהודי מדור לדור". וכך כתב ג'ונסון בדבריו פתיחתו לספרו, לאחר שתאר

חצי שנה בלבד לאחר נישואיהם קבלו
אריאל חן ואשתו את אחת הבשורות הקשות
שיכול זוג לקבל. בראיון זה הוא מספר על
ההתמודדות קורעת הלב, הסרט שיצא לעולם
בזכותה, והקרוב בלבנון שטלטל את חייו

אבנר שאקי

**"זה היה הלם טוטאלי.
אשתי נשארה חזקה,
היא מממש גיבורה, אבל
אני התפרקתי לחלוטין"**

צילום: דניאל רחמים

השאלות

המצוה התרי"ג היא לכתוב ספר תורה כפי שנאמר "וְעָתָה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָהּ כְּפִיָּהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (דברים לא, יט).

האם המצוה היא שיהיה לאדם ספר תורה, או דווקא שיכתוב ספר תורה?

חז"ל אומרים: "וא"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: הלוקח ס"ת מן השוק - כחוטף מצוה מן השוק, כתבו - מעלה עליו הכתוב כאילו קיבלו מהר סיני. אמר רב ששת: אם הגיה אפי' אות אחת, מעלה עליו כאילו כתבו" (מנחות ל, א). משמע שמי שלוקח ס"ת מן השוק אינו נחשב שמקבלו מהר סיני. ויש להבין מדוע. וכן, מה משמעות הביטוי היחידאי "כחוטף מצוה מן השוק"?

ובגמרא בסנהדרין (כא, ב) נאמר שלא יתנאה בספר תורה של אבותיו, אלא צריך לכתוב בעצמו. משמע מדברי חז"ל שלא מספיק שאדם יקנה ס"ת מהשוק או שיקיים את המצוה בספר תורה של אבותיו, אלא דווקא צריך לכתוב בעצמו.

נחלקו הפוסקים מה הדין אם לא כתב בעצמו, אלא קנה ספר תורה - האם יצא ידי חובתו? הרמ"א כתב שלא יצא ידי חובה, אך לפי שיטת רש"י ופוסקים אחרים יצא ידי חובה, אבל זו אינה מצוה מן המובחר. בנוסף, הרא"ש כתב שניתן לצאת ידי חובה בכתיבת

חמשה חומשי תורה, משנה וגמרא כדי ללמוד בהם. אולם הבית יוסף חלק עליו וכתב שאי אפשר להוציא את המצוה מידי פשוטה לכתוב ס"ת ממש.

מכל מקום גם לפי שיטת רש"י המקלה יותר, עדיין צריך לברר מדוע מלכתחילה כל כך חשוב שיכתוב ס"ת בעצמו, עד כדי כך שחז"ל אומרים שמי שקונה ס"ת נחשב כחוטף מצוה מן השוק?

לחדש עוד תורה בעולם

ה'נימוקי יוסף' כתב שמי שטורח וכותב ס"ת מראה שהוא מוכן לטרוח עבור התורה ואילו התורה היתה במדבר, הוא היה טורח לקבלה.

הרב ראובן כ"ץ, רבה של 'אם המושבות' פ"ת כתב בהקדמתו לשו"ת 'דגל ראובן' שחשוב לכתוב ס"ת כדי לחדש עוד תורה בעולם. "דעיקר המצוה היא שיכתוב ס"ת חדש שלא היה בעולם מקודם, ולכן כשכתבה הוי כמקבלה מהר סיני, שלא היתה מצויה בעולם וישראל קבלו מהר סיני מפי משרע"ה".

אם אדם קונה ס"ת או לוקח ס"ת מאבותיו הוא נהנה מן המוכן ולא חידש עוד תורה בעולם. "לכן אינו יוצא בו", ולכן גם הלוקח ס"ת מן השוק שהיתה כבר אצל המוכר "ולא חדש מאומה בכתיבתה, הוי כאילו חטפו מן השוק ואינו יוצא. וזהו המליצה כחוטף מצוה מן השוק, שהמצוה היתה מקודם ורק הוא חטף אותה, והמצוה של כתיבת ס"ת היא שיכתוב ס"ת חדשה שלא היתה בעולם".

כתיבת ספר תורה של חיים

ה'דגל ראובן' הוסיף עוד עומק מחשבתי לעניין וכתב שהמטרה היא שהאדם יכתוב ספר תורה של חיים, כלומר יעשה עצמו כמו ספר תורה, יחיה לפי התורה. "דהכונה היא שחיבה התורה על כל איש ישראל לכתוב ס"ת ולא סגי בשל אבותיו ומכש"כ בשל אחרים, מפני שכל איש ישראל מחויב לכתוב ספר תורה של חיים, שיתנהג הוא עפ"י דרך התורה והמצוה, ויחדש דבר מה או בלימוד התורה או בהנהגה טובה ובמדות טובות".

הוא כותב שלא מספיק לקיים את התורה משום שאבותיו קיימו את התורה, אלא עליו לסלול דרכים חדשות ומקוריות בתורה. ולכן לא מספיק לקחת ספר תורה של אבותיו. "ולא סגי במה שמסור לו מאבותיו והרגילו אותו הוריו דהוי רק כמצות אנשים מלומדה, רק שהוא בעצמו יחדש דבר אם בלימודו או בהנהגתו עפ"י התורה". נראה להוסיף שגם לא מספיק לקיים את התורה בגלל נורמה חברתית, אלא מתוך הזדהות אישית. ולכן לא מספיק לקנות ספר תורה מן השוק.

נסיים בדברי ה'דגל ראובן': "לכן הפקידה תורה דוקא שיכתוב בעצמו הס"ת, ר"ל שיכתוב הס"ת בעצמו בגופו ובנשמתו בדעתו ובכחמתו דהוי כאלו קבלה מהר סיני".

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

טובים השניים אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

על קבלה ונתינה בדרך לחתונה

פרשת השבוע מעלה את נושא השידוכים ומזמינה אותנו לבחון את הנושא הזה בימינו. אמנם צורת השידוכים כיום שונה מצורת השידוכים בתקופת אבותינו, אך עם זאת אנו נדרשים ללמוד מאבותינו, מהי המידה החשובה מאד, כאשר מתכווננים לשידוכים לקראת נישואין. התכונה הבולטת אצל אברהם ושרה הינה **מידת החסד - הנתינה**. היא מופיעה גם בפרשתנו כשאליעזר עבד אברהם מחפש את מידת החסד אצל הפלה המיועדת ליצחק. חז"ל למדו שמידה זו, היא בניין אב לכל המידות, וממשיכה גם אצל יעקב ונשותיו והיא היסוד שעליו נבנה עם ישראל לדורותיו. בני זוג שמבטם המשותף מכוון לנתינה הדדית, זוכים לזוגיות יציבה ואוהבת.

אלא שכיום ישנם בלבולים וספקות, חששות ואף פחדים, שבעטיים גם מבטלים אירוסין ואף חתונות. מניסיוני, אחד הגורמים המשמעותיים הוא **שניגשים אל בניית הקשר הזוגי מתוך רצון לקבל, יותר מהרצון לתת**. רוקים ורווקות מגיעים אלי בתחושת בלבול וייאוש לאחר תקופות ארוכות של חיפוש קשר זוגי משמעותי. יש שהמשיכו, ויש שהתקשו להחליט להתחתן. אחת הסיבות למצב זה, נעוצה בהבנת התרבות שאנו חיים בה והיחס שלה למושג הנתינה. תרבות המערב מעודדת ערכים של אינדיבידואליזם, הישגיות ותחרותיות. סולם ערכים כזה דוחק את ערך הנתינה ומשייך אותו ל'פרייארים'. מנגד, התורה מדגישה את החסד כעמוד התווך לקיום העולם, המתחיל מרצון ה' לברוא עולם על מנת להיטיב לברואי, וממשיך ברצון הטבעי של כל נשמה בישראל להשפיע טוב בעולם. כפי שכותב הרא"ה: "הרצון להיות טוב לכל, בלי שום הגבלה, לא בכמות המוטבים ולא באיכות הטוב, זהו הגרעין הפנימי של מהות נשמת ישראל, זאת היא ירושתה ונחלת אבותיה" (אגרות הרא"ה, ח"א, אגרת קע). הרצון לתת ולהיטיב לאחר/לכן הזוג, כבר טבוע בתוכנו. אך רבים מושפעים מתרבות זו ועסוקים בשאלה: "מה אני מקבל מבן הזוג" ללא מחשבה על הענקה מהטוב שבנו.

חשוב להבין **שהן הקבלה והן הנתינה, שתיהן הכרחיות לקיומו של האדם השלם**.

זה נכון בחיי החברה בכלל ובחיי הנישואין בפרט, כשהאיזון בין הנתינה והקבלה הוא הכרחי לזוגיות טובה ומאושרת.

לכן כהכנה להיכרות, חשוב שכל אחד ייתן לעצמו, כדי שיוכל בבוא הזמן להעניק מעצמו.

אריה ביקש עזרה בקבלת החלטה, אם להיפרד או להמשיך בקשר עם רחל שנמשך כבר שלושה חודשים. במהלך פגישתנו, הסתבר שהוא מבולבל מאד וחסר הערכה עצמית. הוא רוצה להמשיך, כי היא מעניקה לו יחס טוב, אבל היא לא נראית יפה כפי שהוא רוצה, או כמו שחלם. תמונת היופי שראה בדמיונו, נוצרה מסרטים שראה בעבר. שאלתי אותו, אם הוא מרגיש רצון להעניק לה. הוא ענה שהוא לא חשב על זה. אריה עסוק במה הוא מקבל ממנה, מפני **שהוא חי בתחושת חוסר ולכן אין לו עדיין יכולת נתינה**. לכן אריה גם מתלבט לגבי המשך הקשר ונישואין. הוא רוצה לדעת לפני ההחלטה, אם יהיה לו טוב בנישואין. כמו אצל אריה, גם במקרים נוספים אני שומעת משפטים כמו: "איך אדע שבאמת יהיה טוב לנו בחיים? אולי לא? אז מה פתאום שאכנס את עצמי ל'צרה' הזאת"? במילים אחרות: "אני רוצה עכשיו ביטחון שאקבל מה שאני רוצה/צריך, כדי שאוכל להיות רגוע/ה עם החלטה חיובית".

אריה ועוד רבים כמוהו, בחורים ובחורות, זקוקים גם למילוי עצמי כדי שיהיו נותנים, וגם לשינוי גישה, מתרבות הלוקחה המערבית. עליהם להפנות מבט פנימה, אל נשמתם הכמהה לנתינה. מתוך כך, יהיו ברורים לעצמם וידעו שכלל שתהיה ביניהם נתינה הדדית, יהיו חיהם לאחר החתונה טובים ושמיחים, גם עם הקשיים העתידיים.

ומעל הכל, נזכור שה' הוא השדכן האמיתי. הוא מפגיש בין איש לאשה, מבקש מהם להידמות אליו במידת הנתינה והחסד ששופעת טוב לבני הזוג, ומתוך כך - לכלל ישראל.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם
estheravr@gmail.com

שאלוה בפרשה - נכון או לא?

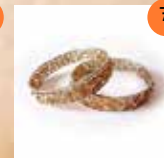
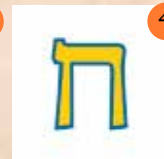
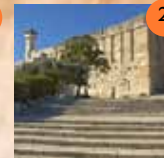
1. שרה היתה בת 120 שנה כשנפטרה
2. אברהם לא הסכים לקבל את מערת המכפלה בחינם
3. אליעזר בדק האם רבקה היא נערה חכמה
4. משפחתה של רבקה הסכימה מיד לשלוח אותה ליצחק
5. לבן היה אביה של רבקה
6. אברהם נשא אישה ושמה קטורה

« פרשת חיי שרה

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

רבקה בעלת החסד שלום ילדים!

אברהם אבינו שולח את אליעזר עבדו למצוא אשה לבנו יצחק. אליעזר מגיע לארם נהרים. איך הוא ידע איזו אשה מתאימה ליצחק? אליעזר מחליט לעשות נסיון: הנערה שתעשה עמי חסד ותציע לי עזרה בהשקאת הגמלים - היא הראויה ליצחק! מדוע אליעזר החליט לבחון דווקא כך מי היא האשה המתאימה? למה הוא לא בדק האם היא חכמה או מכשרת? מכאן אנחנו למדים דבר מאד חשוב: המדה החשובה באמת היא מדת החסד. חכמינו אמרו שמי שיש לו לב טוב, הוא בעל המדה הטובה ביותר. לכן אליעזר בדק האם יש לרבקה את מדת החסד, וכאשר הוא ראה שהיא בעלת חסד, הוא הבין שהיא המתאימה ביותר ליצחק אבינו. גם אנחנו נשתדל להיות בעלי חסד, ולעזור למי שבסביבתנו.

יש, ערוץ הילדים

מאת יוסי שחר.

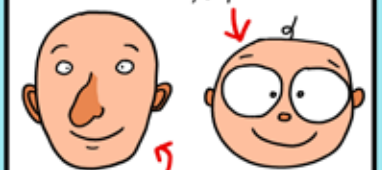
להזמנת סדנאות קומיקס עם יוסי שחר: 0549-256994

חיי שרה

איך מציירים אדם זקן?

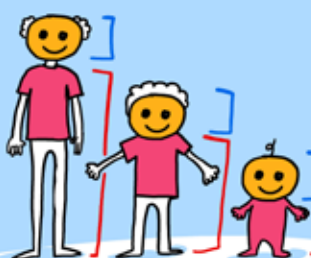
ככל שאנו גדלים הקוץ מתגבר, כחוקן שפואלם הזיכרון כל הברזל מופלט עוד יגדל...

אניעק נצייר עיניים גדולות ואף קטנה

כדי אייזר פנצ'ף בוקר דווקא עיניים קטנות ואף גדול יגאיוו

הנאש נשא כמאט באונו גודל כהאך החיים. אכן ככל שגן אדם גדל, הנאש יהיה קטן יוגר ביחס אלש הקוץ...

כחוקן, שגם המאידה של הדמוא משפיעה, גב כפוף, עיניים חצי מוצאות וכדומה. אך אין זו חובה - יש דקנים מלאים בחי! האולם שייך אבאים בימים!

וכחוקן, קמטים, ככל שנוסיף קמטים האיש שלנו יראה שגן מופלג!

הכתוב מספר ששרה אימנו באורח נס חזרה לימי צעירותה וכך יכלה לשוב וללדת. אם כן, פלא הוא שהיא נפטרה מוקדם יותר מאברהם שנשאר זקן. מכאן אנו למדים שלפעמים דווקא אדם שנפטר צעיר פשוט היה נמרץ יותר, והספיק למלא את יעודו מוקדם.

המלצה השבוע

סדרה חדשה באתר: חוג תנ"ך עם המורה אביגדור! אסי, המורה אביגדור וחברים נוספים, בפינות מיוחדות, קסמים וכשרונות צעירים!

- הייתי שמח להסכים איתך אבל אז שנינו טועים...
- עבודה בכרם? אפשר בחיוב...
- למגשר האוצר: קחו בחשבון שבכל פעם שאתם מעלים מס, מישור נוסף מעלים מס...

חידה בפרשה

שרה נפטרה בגיל 127. באיזה ספר בתנ"ך מופיע המספר 127 בפסוק הראשון שבו?

1

הזוכה לפרשת לך לך: יהודה ישראל טובול!

רואים בחזון איך ששואבת הנשמה את חייה, בין נשמת הכלל בין נשמת הפרט, מאותו המקום שמזונה הרוחני נלקח משם. ובזה מתודע מיד להחוש הפנימי כמה גדול הוא הערך של ברירת המזון הרוחני הנאות, להחיות בו את הנשמה לפי צביונה העצמי. ובזה יגדל מאוד החשק ואהבה להרבות התורה בישראל, להמשיך את שפעת החיים העצמיים של הנשמות ולשד רעננותם, בין ליחיד בין לכלל האומה. וכל מה שהדעת מתבררת, כן נראה היחש של יצירת הנשמות ותחיתן על ידי השפע התורתי בבליטה יותר מבהקת וודאית.

שמונה קבצים ה, טז

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

רבה ז). אמנם שם מדובר על קלקול רוחני, אבל זה גם נכון לגבי קלקול גשמי.

ש: ובסיכום?

ת: להוסיף אומץ ודעת.

ההתחממות העולמית

שאל: הרב מרדכי ציון

ש: האם יש באמת התחממות עולמית, או זו סתם הפחדה? הרי יש מכחישים.

ת: ודאי יש. היא תוצאה של המהפכה התעשייתית, לכן התעשיינים מטשטשים.

ש: אז מה קורה?

ת: שינוי האקלים עם תוצאות נוראות.

ש: גם בעבר הגיאולוגי היו התחממויות אחרות, לפני התעשייה?

ת: נכון. אבל הפעם, האדם הוא הגורם העיקרי, בגלל גזי חממה, פחמן ד-חמצני וגם מתאן וחמצן דו-חנקני. ההתחממות מתרחשת במהירות גדולה מאוד.

ש: אבל זה רק בכמה מעלות?

ת: אכן, אך גם לכך יש תוצאות הרות אסון: שיטפונות, בצורות, גלי חום, הוריקנים, מדבור, הקטנת כמות המים בנחלים, הכחדת מינים ביולוגיים, חוסר במזון, שריפות יער ועוד צרות.

ש: אז מה אם קרחונים נמסים? יש יותר מים באוקיינוס!

ת: מפלס המים עולה, מציף אזורים שונים, מה שיביא לנטישת מאות מיליונים של פליטי אקלים.

ש: אז מה יהיה?

ת: איננו יודעים. אסור לנו להיות אופטימיים.

ש: אותה התחממות החלה לפני זמן רב?

ת: כן. לפחות מאז שיש מדידת הטמפרטורה הגלובלית לפני 140 שנה.

ש: ומה הפתרון?

ת: אנרגיה טבעית: שמש, רוח, זרמי מים.

ש: על פי הלכה, יש חובה להילחם נגד התחממות? איפה זה כתוב?

ת: אין צורך לכתוב, זו סברא. "למה לי קרא? סברא". יש מביאים מאמר חז"ל שמצוטט בפרק הראשון של מסילת ישרים: "ראה את מעשה האלהים" (קהלת ז). בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו: "ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן, וכל מה שבראתי, בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי" (קהלת

שיחות הרצי"ה על ספר אורות

כרך חדש! בסדרת שיחות הרב צבי יהודה על ספר אורות. 'למהלך האידיאות בישראל' ו'זרעונים'.

בעריכת הרב שלמה אבינר

482 עמ', כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

בית מדרש פתוח

למוד תורה בזמן שנוח לך?

מוזמנת לבחור ממבחר השיעורים השבועיים ופשוט להניע.

יש לך מקום

מיקום נוח
 מחיר סמלי
 ימים ושעות לבחירתך
 שיעורים מגוונים נושאים ורבנים

לפרטים: 02-6528344

מערכת והפרטים המלאים באתר החדש | חפשי בנוגל "מכון אורה"

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

לקנות לשם שמים

בפרשת חיי שרה אברהם אבינו קונה את מערת המכפלה. קניין הוא מרכיב חשוב בנפש האנושית. הילד הראשון בעולם נקראה קין - 'קניתי איש את ה'.' הקניין והרכוש נותנים לאדם יכולת להגדרה עצמית. הקניין מעניק תחושת שייכות וביטחון. אצל ילדים קטנים אנו מבחינים בזה שחשוב להם מאוד 'שהצעצוע הזה הוא שלי'. הילד מרגיש שהחיבור שלו למציאות ולעצמו תלוי ברכוש שלו.

אם כל קניין מעניק לאדם תחושת יציבות הרי קניין קרקע על אחת כמה וכמה. 'אדם שאין לו קרקע אינו אדם' מתבטאים חז"ל. הקניין בקרקע הוא המרחב הארצי שבו אדם מטיל עוגן. השאלה היא איזה עוגן אדם מחפש בעולם? כאשר לוט מחפש קרקע להיאחז בה הוא נושא עיניו לסדום - 'ככר הירדן כולה ארץ משקה'. הוא מחפש עושר, אחיזה תועלתנית, והעובדה שאנשי סדום 'רעים וחטאים' לא מפריעה לו. אברהם לעומת זאת קונה את קניין הקרקע שלו דווקא בחברון. חכמים אומרים 'שאין לך קרקע קשה בארץ ישראל מחברון שכולה מלאה טרשים'. חברון היא אדמה שהתועלתנות האישית לא ניכרת בה במבט ראשון. אברהם אבינו נאחז בארץ ישראל לא מפני שזה מקום בטוח או מקום שבו הוא 'יצליח כלכלית', אלא מצד ישוב ארץ ישראל. התיישבות לשמה. מפה מתחילה האחיזה שלנו בארץ ובעולם. לשם שמים.